

guia per a pares atrium

índice

PRESENTACIÓ

SETEMBRE

L'Àngel de la Guarda

OCTUBRE

La Creació

NOVEMBRE

Les celebracions de l' Església

DESEMBRE

L'Advent i el Nadal

GENER

Jesús, el Bon Pastor

FEBRER

Jesús ens conta paràboles

MARÇ

Jesús ens estima

ABRIL

El Baptisme

MAIG

La Verge Maria

JUNY

La pregària

Presentació

La fe dóna les primeres passes a la família. El dia del nostre Baptisme la rebem com a regal i es va desenvolupant en el decurs de la vida.

Aquesta guia va dirigida a pares i mares de nens i nenes entre 3 i 6 anys que vulguin iniciar-los en la fe. El seu contingut està especialment pensat per ajudar-los a entendre les necessitats del nen i crear un ambient familiar adequat.

L'infant viu la seva fe de manera senzilla i aprèn a través dels sentits. Moltes coses les comprèn gràcies a la seva capacitat d'admiració . Per tal d'apropar la fe al nen la guia ofereix per a cada tema uns suggeriments sobre activitats en família, i una explicació breu i senzilla.

Els continguts estan organitzats per mesos, bo i seguint l'any litúrgic. Cada any –de 13 a 15– es repeteixen els mateixos temes, un per mes. Als nens els succeeix quelcom semblant als adults amb l'any litúrgic: tot i que cada any celebrin les mateixes festes, cada any els semblen diferents.

atrium

L'Àngel de la Guarda

Déu ha volgut donar-nos a cadascú de nosaltres un Àngel de la Guarda perquè tingui cura de nosaltres i ens acompanyi.

Fomentar el tracte amb l'Àngel de la Guarda és una manera d'ajudar el nen a entendre el gran amor que Déu li té.

A la Bíblia hi ha molts passatges on hi intervenen àngels:

A la història de Tobies apareix l'arcàngel Rafael.

És un àngelb–l'arcàngel Gabriel– qui anuncia a Maria que Déu l'ha triada perquè sigui la seva Mare.

Setembre

Quan va néixer Jesús, un àngel anuncia als pastors la bona notícia.

Quan Pere fou pres, un àngel l'ajudà a sortir de la presó, etc.

Sant Mateu ens explica en el seu evangeli que Jesús, referint-se als infants, digué un dia als seus deixebles:

Guardeu-vos de menystenir un d'aquests menuts, perquè us dic que els seus àngels al cel estan veient sempre el rostre del meu Pare que és al cel.

Mateu 18, 10

Activitats en família

comentar

Parla amb el teu fill sobre el seu Àngel de la Guarda. Pregunta-li: Saps com demanar al teu àngel que et protegeixi? Vols donar gràcies a Déu perquè t'ha donat un àngel?

Anima'l perquè li demani que en tingui cura, a donar-li gràcies quan li evita un perill, a resar-li, etc.

Suggereix-li que dibuixi quelcom sobre el seu Àngel de la Guarda: el que ell vulgui.

celebrar

El dia 2 d'octubre l'Església celebra la festivitat dels Sants Àngels Custodis. Celebrar-ho en família és una mostra d'agraïment a Déu i al nostre Àngel de la Guarda per la seva cura i protecció.

Prepara un berenar especial per a celebrar la "Festa de l'Àngel de la Guarda": li farà il·lusió al teu fill i l'ajudarà a comprendre la importància de donar gràcies.

Col·loca una estampa de l'àngel en un lloc on el nen pugui veure-la: ran del seu llit, al cotxe, etc.

resar

Resa amb el teu fill una oració a l'Àngel de la Guarda. Podeu fer-ho abans que el deixis al col·legi perquè se'n recordi durant el dia; abans d'anar-se'n a dormir perquè s'adormi tranquil, etc.

L'Àngel de la Guarda

Com a la visió de l'escala de Jacob (cf. Gn 28, 12), els àngels són missatgers dinàmics i incansables, que lliguen el cel amb la terra. Entre Déu i la humanitat no hi ha silenci i incomunicabilitat, sinó diàleg continu, comunicació incessant. I els homes, destinataris d'aquesta comunicació, han d'afinar l'oïda espiritual per a escoltar i comprendre aquest llenguatge angèlic, que suggereix paraules bones, sentiments sants, accions misericordioses, comportaments caritatius i relacions edificants. (CCIC pàg. 235)

“Els àngels són creatures purament espirituals, incorporïes, invisibles i immortals, éssers personals dotats d'intel·ligència i voluntat. Ells, contemplant incessantment Déu cara a cara, el glorifiquen, el serveixen i són els seus missatgers en el compliment de la missió de salvació per a tots els homes.” (CCIC n. 60)

“La família cristiana és el primer fogar de l'educació per a la pregària. Es recomana particularment la pregària familiar quotidiana, perquè és el primer testimoniatge de la vida d'oració a l'Església.” (CCIC n. 565)

“Es pot pregar a tot arreu, però la tria d'un lloc apropiat no és indiferent per a la pregària. L'església és el lloc propi de la pregària litúrgica i de l'oració eucarística. També altres llocs ajuden a pregar, com un «racó d'oració» a casa; un monestir; un santuari.” (CCIC n. 566)

La Creació

Déu ens ha donat un món meravellós on viure-hi i ser feliços. Ensenyar el nen que tota la creació és un gran regal de Déu l'ajuda a valorar i tenir cura de les coses, a canalitzar la seva natural capacitat d'admiració vers tot allò que l'envolta i admirar el misteri de Déu.

El nen és capaç de captar l'ordre de la creació i també de distingir tot el que ha estat creat per Déu del que ha estat creat per l'home. Quan entén que l'origen del món és en Déu, és fàcil que s'adoni que treballar bé és una forma de col·laborar i agrair a Déu la seva obra. Això l'ajuda a treballar content i sentir satisfacció pel que fa.

“És important afirmar que al començament Déu va crear el cel i la terra perquè la Creació és el fonament de tots els projectes divins de salvació; manifesta l'amor totpoderós i savi de Déu; és el primer pas vers l'Aliança de l'únic Déu amb el seu poble; és l'inici

Octubre

de la història de la salvació, que culmina en Crist; és una primera resposta als interrogants fonamentals de l'home sobre el seu origen i la seva fi." (CCIC n. 51)

Existeix una crida universal a la pregària, perquè Déu, en primer lloc, per mitjà de la creació, crida a tot ésser del no res i, fins i tot després de la caiguda, l'home continua essent capaç de reconèixer el seu Creador, conservant el desig d'Aquell que l'havia cridat a l'existència. Totes les religions, i de manera particular tota la història de la salvació, testimonien aquest desig de Déu per part de l'home, però és Déu qui primer atreu i incessantment tota persona a l'encontre misteriós de la pregària. (CCIC n. 535)

Activitats en família

comentar

Llegeix amb el teu fill el relat de la Creació (Gènesi 1, 1-10).

Comenta amb el teu fill el que hàgiu llegit: "Que gran és el món!, Quin munt de coses ha creat Déu! Te'n recordes de quines?"

Que boniques són les coses que ha creat Déu! Com podem tenir-ne cura?"

celebrar

Una manera d'ajudar el teu fill a tenir una actitud d'admiració, respecte i agraïment per la creació, és la de regalar-li una planta bonica o uns peixos de colors, col·locar-los en algun lloc de la casa i animar-lo perquè en tingui cura.

L'ànima senzilla del nen el permet donar gràcies de manera natural. Celebrar l'arribada de la planta o els peixos és una forma de mostrar l'alegria que ens causen les coses boniques creades per Déu i també d'agraïr-li-ho.

resar

Tots els moments són propicis per a la pregària. Tanmateix, l'Església proposa als fidels certs temps destinats a alimentar l'oració contínua: l'oració del matí i la de la tarda, abans i després del dinar, l'Eucaristia dominical, el Sant Rosari i les festes de l'any litúrgic.

Resa amb el teu fill al matí en llevar-vos o en qualsevol altre moment oportú:

Gràcies Jesús, pel sol que ens escalfa.

Gràcies Jesús, per la terra que ens dóna els arbres.

Gràcies Jesús, pels arbres que ens fan ombra, ens donen fusta i fruita.

Al començament, creà Déu el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l'oceà i l'esperit de Déu batia les ales sobre l'aigua.

Déu digué:

“Que hi hagi llum” I hi hagué llum. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres. Déu anomenà a la llum dia, i a les tenebres nit: dia primer.

“Que hi hagi firmament entremig de les aigües que separi unes aigües de les altres.” Déu anomenà al firmament cel: dia segon.

“Que s'apleguin les aigües de sota el cel en

un sol indret, i que aparegui el continent.” Déu anomenà al continent terra, i a les aigües reunides, mars.

“Que la terra produeixi herba verda, plantes amb llavors, i arbres fruiters sobre la terra que donin fruit segons la seva espècie, amb llavor dintre”: dia tercer.

“Que hi hagi sol, lluna i estrelles en el firmament que serveixin de senyals per a les estacions, els dies i els anys.” I Déu les posà en el firmament per tal d'il·luminar la terra i regir el dia i la nit: dia quart.

“Que les aigües s'omplin de peixos, i que les aus volin sobre la terra solcant el cel”:

dia cinquè.

“Produeixi la terra éssers vius segons la seva espècie, bestiar, rèptils i animals salvatges.”

“Fem l'home a imatge i semblança nostra. Que domini sobre els peixos del mar, les aus del cel, els bestiaris, sobre tots els animals salvatges.”

I veié Déu tot el que havia fet; i heus aquí que era molt bo: dia sisè.

Acabà Déu el dia setè l'obra que havia fet i descansà.

Gènesi 1, 1-10

Les celebracions de l'Església

El diumenge és un dia de família. Per als cristians és a més un dia per donar gràcies a Déu perquè ha creat les coses, ens ha donat la vida i ens convida a gaudir-la. Sobre tot és un dia molt especial perquè és el dia del Senyor ressuscitat i la comunitat cristiana es reuneix per celebrar-ho en l'Eucaristia.

Les celebracions litúrgiques i especialment la Missa formen part de la vida familiar. Els nens poden aprendre a participar en les celebracions de l'Església encara que siguin petits. En aprendre els noms i ús dels objectes dedicats al culte, així com el color dels ornaments de la litúrgia, el nen es familiaritza amb cada color, amb cada forma, objecte, etc. En veure'ls a Missa capten el seu interès i fixen la seva atenció. Amb les actituds dels adults, la solemnitat dels gestos i la dignitat dels objectes el nen aprèn a comportar-se i es prepara per comprendre la importància de la Missa i admirar el misteri de Déu i la seva grandesa.

L'Església utilitza quatre colors per distingir cada celebració: morat per a la preparació de la festa (l'Advent, la Quaresma i misses

Novembre

de difunts); blanc per a les grans festes (Pasqua i Nadal, festes i memòries de la Verge, dels Sants Àngels i dels Sants no màrtirs); vermell per a les celebracions de la Passió del Senyor, i festes d'aquells que han donat la seva vida per Crist i de l'Esperit Sant; verd per després de la festa (misses del temps ordinari).

Al nen li agraden molt les festes i li agrada saber què se celebra. Una forma de fer-lo introduir a les festes de l'Església, és parlar-li de les tres més grans: Nadal, Pasqua i Pentecosta. Aquestes l'ajuden a comprendre l'any litúrgic i la seva estructura: hi ha un temps de preparació per a cada gran esdeveniment, un altre de celebració i un altre després de la festa que és el temps per créixer per dintre.

Activitats en família

comentar

Parla amb el teu fill del diumenge i les festes de l'Església, dels colors que s'utilitza en cadascuna i del seu sentit. Pregunta-li sobre això i proposa-li que acabi el dibuix connectant el color de cada casulla amb el seu significat.

celebrar

Els nens d'aquesta edat ja poden acompanyar els seus pares a Missa o a visitar Jesús al sagrari de tant en tant.

Prepara'l una mica abans d'anar-hi:

"Com que ja ets gran, quina il·lusió que puguis venir amb nosaltres. Ens posarem a la primera fila perquè puguis veure els colors, les espelmes, l'altar, el calze, la patena, el copó, el sacerdot.

A l'església hi estem callats per poder resar per dintre, no fem soroll i ens movem a poc a poc perquè els altres puguin també resar.

Jesús és molt a prop nostre a Missa, ens veu, ens sent i està content de veure'ns-hi."

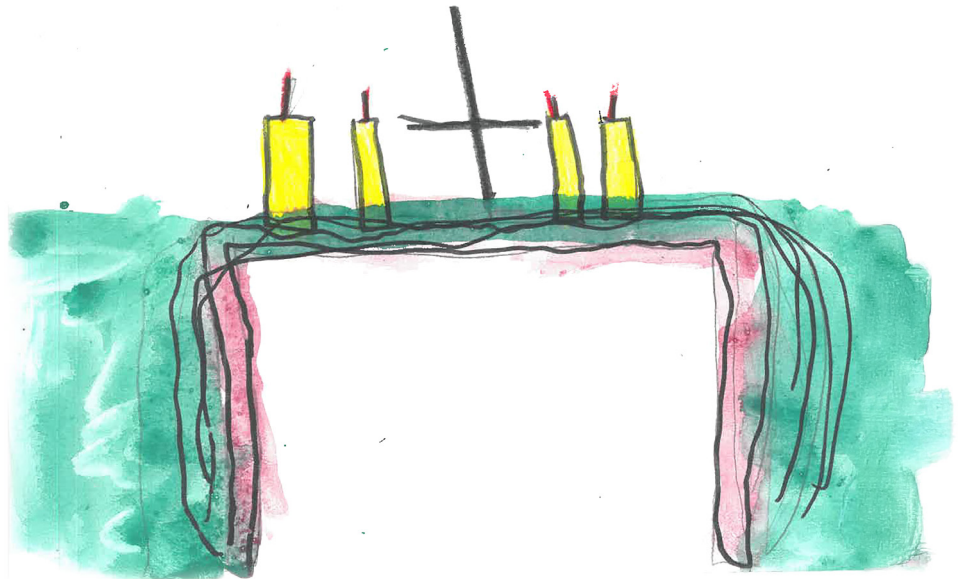
Durant la cerimònia ajuda'l a mantenir l'interès i l'atenció comentant el que va passant, i el que hi veu i ja coneix.

"Has vist que boniques les flors de l'altar? On és la patena? I el calze? Ara Jesús vindrà a l'altar en el pa i el vi"...

resar

Si vas amb ell a una capella amb el Santíssim mostra-li l'espelma encesa i suggereix-li que envii un petó a Jesús i li demani per algú que ho necessiti o per algú que ell estimi.

Al matí o al vespre abans d'anar a dormir suggereix-li que doni gràcies a Jesús per la Missa i per estar amb nosaltres al Sagrari.

Les celebracions de l'Església

“La celebració litúrgica és entreteixida de signes i de símbols, el significat dels quals, arrelat a la creació i a les cultures humanes, es precisa en els esdeveniments de l'Antiga Aliança i es revela plenament en la Persona i en l'obra de Crist.” (CCIC n. 236)

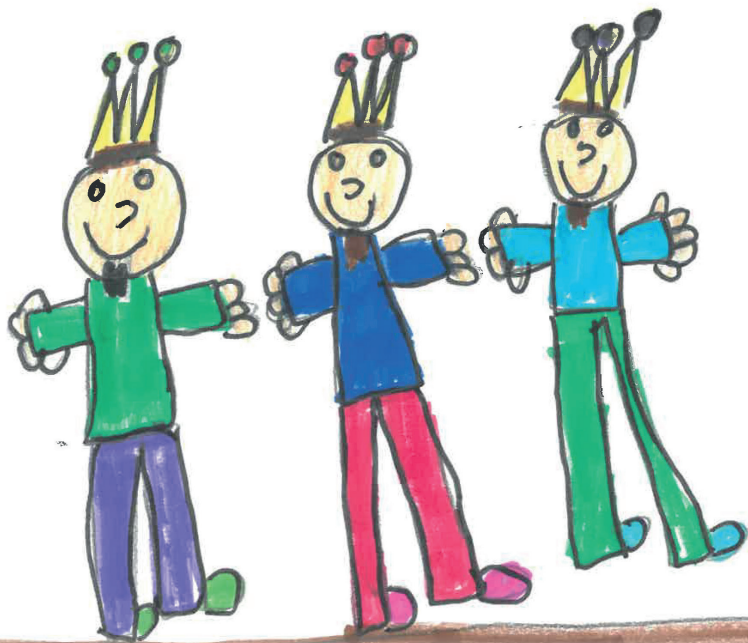
“Alguns signes sacramentals provenen de la creació (llum, aigua, foc, pa, vi, oli); altres de la vida social (rentar, ungir, partir el pa); altres de la història de la salvació en l'Antiga

Aliança (els ritus de la Pasqua, els sacrificis, la imposició de mans, les consagracions). Aquests signes, alguns dels quals són normatius i immutables, un cop assumits per Crist, esdevenen en portadors de l'acció de salvació i de santificació.” (CCIC n. 237)

“El centre del temps litúrgic és el diumenge, fonament i nucli de tot l'any litúrgic, que té la seva culminació en la Pasqua anual, festa de les festes.” (CCIC n. 241)

“La funció de l'any litúrgic és celebrar tot el Misteri de Crist des de l'Encarnació fins al seu retorn gloriós. En dies establerts l'Església venera amb amor especial la benaventurada Mare de Déu i fa també memòria dels Sants, que han viscut per a Crist, han sofert amb Ell i amb Ell són glorificats.” (CCIC n. 242)

L'Advent i el Nadal

Déu envià Joan el Baptista com a missatger al Poble d'Israel, perquè es preparés a rebre el Messies. Joan deia a la gent "Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li els camins; i tots veuran la Salvació de Déu" (Llc 3, 4-6). Els cristians ens preparem per celebrar el Naixement de Jesús en un temps especial que anomenem Advent.

Viure l'Advent és posar-se en camí per tal de fer un món millor que aculli Jesús amb pau, amor i alegria. Amb la nostra oració, el nostre treball i les nostres bones obres, preparem aquest camí al Senyor.

Durant el fred i la foscor del mes de desembre els germànics preparaven corones de rams d'avet i encenien focs com a senyal d'esperança en la vinguda de la primavera. Durant la cristianització aquesta tradició es convertí en un costum d'Advent.

Desembre

El Nadal és la culminació d'una llarga espera. Ens recorda que fa molts anys Jesús nasqué a Betlem. És el fet més gran que ha esdevingut a la història. Déu es fa home i viu entre els homes.

Les activitats de preparació i celebració del Nadal ajuden el nen a admirar el Misteri de Déu fet home. El nen necessita veure i tocar per conèixer. Tenir a la seva disposició un betlem de petites dimensions amb el qual poder representar la història del Naixement de Jesús l'ajuda a contemplar els esdeveniments que narra la Bíblia.

Activitats en família

comentar

Quan parlem amb el nen del Nadal ho fem d'una forma senzilla i comentant únicament l'essencial. Pots llegir-li Lluç 2, 1-20 i Mat 2, 1-12 o li ho pots explicar:

«És una història que passà de debò. La Bíblia ens explica com succeí. Maria i Josep hagueren d'anar a Betlem i allà no trobaren lloc a cap posada. Jesús va haver de néixer en un pessebre. Els àngels cantaven:

“Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que estima Déu.” Els pastors, pobres i humils, que tenien cura del seu ramat, en sentir l'anunci de l'àngel que el Fill de Déu havia nascut, corregeren a trobar-lo per adorar el Nen Déu.

També uns mags de l'Orient, guiats per una estrella, arribaren fins al pessebre i, plens d'alegria en veure el Nen, l'adoraren i li oferiren or, encens i mirra.

Déu es feu infant en el si d'una verge. Era un infant com tots i la Verge i sant Josep en tenien cura, els Àngels li cantaven, els

pastors el visitaven i els Reis li portaren regals.

¡Quina festa tan bonica!

¡Quina alegria reunir-nos en família i celebrar el Nadal al voltant del Pessebre!»

celebrar

Fes una corona d'Advent i encén una espelma cada setmana.

Posa, amb el teu fill, un petit pessebre a la seva habitació.

Procura celebrar les festes amb dignitat i moderació.

Quan feu la carta al Reis de l'Orient, recorda-li per què anaren a adorar el Nen i ensenya-li a ser agraït i després (sense dependre de les coses).

resar

Canta nades amb els teus fills davant el pessebre.

L'Advent i el Nadal

La corona d' Advent ens recorda que després de l'Advent arribarà el Nadal. Es fa amb branques verdes on hi encaixarem quatre espelmes.

És verda com l'avet. L'avet és igual quan fa fred i neva que quan fa calor. És signe d'esperança. A l'hivern ens recorda que vindrà la primavera, que el fred i la foscor no duraran sempre.

Tres espelmes són de color morat i una de rosa. La seva llum significa que s'apropa el naixement de Jesús, que és la Llum del Món. El color morat ens diu que ens estem preparant, que estem esperant una festa: ¡Prepareu-vos i espereu! El color rosa representa el goig de l'Eucaristia del Fill de Déu.

Cada diumenge d'Advent encenem una espelma. L'espelma rosa és per al tercer diumenge. Mentre s'encenen les espelmes es resa una pregària, es llegeix algun passatge de la Bíblia o es canta. Tot això ho fem a les misses d'Advent i també es pot fer a casa, per exemple abans o després de sopar.

Jesús, el Bon Pastor

Jesús ens ensenyà mitjançant les paràboles alguns dels grans misteris de Déu. Les paràboles exigeixen la contemplació per tal de ser interioritzades. Cadascú segons la seva fe i nivell espiritual. Gràcies a la seva innocència i capacitat d'admiració els nens tenen un gran potencial per a la contemplació.

La paràbola del Bon Pastor és molt adequada per a l'educació de la fe dels nens. El nen troba en Ell la protecció i l'amor incondicional que necessita.

El pastor era una figura emblemàtica per al poble jueu. La Bíblia recorre a ell en nombroses ocasions: "El Senyor és el meu pastor, no em manca res" (Salm 23,1); "Com el pastor fa pasturar el seu ramat; porta a coll els anyells, els té a la falda i tracta amb cura a les parteres" (Is 40,11). Aquesta

imatge ideal de pastor troba la seva plena realització en Crist. Ell és el bon pastor que va a cercar l'ovella extraviada (Lc 15, 2-7); que s'apiada del poble perquè el veu "com ovelles sense pastor" (Mt 9, 36) i que "coneix les seves ovelles, elles coneixen la seva veu", "camina per davant d'elles" i "dóna la vida per les seves ovelles" (Joan 10, 1-16).

Els nens entenen fàcilment gràcies a aquesta paràbola, qui és Jesús i quina és la seva relació amb ells. Són capaços de descobrir per si mateixos quines són les ovelles, i quan ho fan s'omplen de goig, jo sóc una ovella! És important afavorir el procés contemplatiu del nen, deixar que ho faci sol. Aquesta i altres experiències els ajudaran a adonar-se de que tot el que fa referència a Déu és admirable, comporta un gran misteri i exigeix "contemplació".

Gener

Activitats en família

comentar

Relata i llegeix la paràbola al teu fill. Fes-ho primer amb les teves pròpies paraules, essent fidel al text. Centra l'atenció en la bona cura que té el Bon Pastor vers les seves ovelles: "les crida pel seu nom", "camina davant d'elles" i "dóna la vida per les seves ovelles".

En una ocasió, quan Jesús volgué explicar qui era Ell, els parlà del Bon Pastor dient:

Les ovelles escolten la seva veu, crida les ovelles pel seu nom i les condueix fora.

Quan les ha tret fora a totes, va per davant i les ovelles el segueixen perquè coneixen la seva veu. Però a un foraster no el seguirien, sinó que en fugirien perquè no coneixen la veu dels forasters".

Jo sóc el Bon Pastor. El bon Pastor dóna la vida per les seves ovelles.

Jo sóc el Bon Pastor, i conec les meves ovelles, i les meves em coneixen a mi. Com el Pare em coneix a mi, així jo conec el Pare, i dono la meua vida per les ovelles.

Tinc d'altres ovelles que no són d'aquesta pleta, també cal que me les emporti, i

escoltaran la meua veu i formaran un sol ramat, amb un sol pastor.

Les meves ovelles escolten la meua veu, jo les conec i em segueixen. Sóc jo qui els dóna la vida eterna; existiran per sempre més i ningú me les prendrà de la meua mà.

Joan 10: 1-16, s'ometen els versicles 1-2 y 6-10.

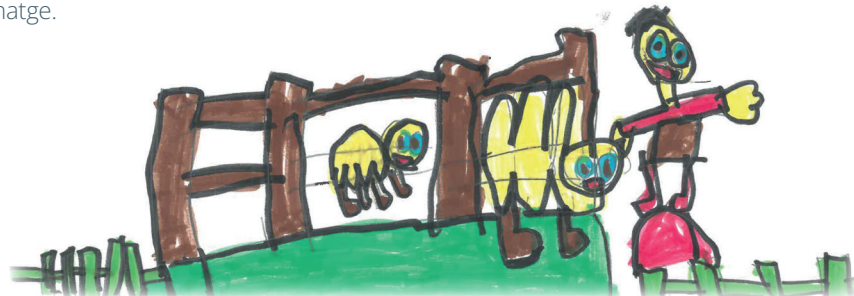
celebrar

Emmarca una bonica imatge del Bon Pastor i posa-la a l'habitació del teu fill. Explica-li que la imatge serveix per recordar-li que el Bon Pastor en té cura sempre.

Demana al teu fill que faci un dibuix del que més li hagi agradat de la Paràbola i posa-ho al costat de la imatge.

resar

El salm 23 és una oració sobre el Bon Pastor que és a la Bíblia. Llegeix-la al teu fill abans d'anar a dormir i suggereix-li que doni gràcies a Jesús, el Bon Pastor, per la seva defensa i protecció.

Jesús, el Bon Pastor

"L'oració contemplativa és una simple mirada a Déu en el silenci i l'amor. És un do de Déu, un moment de fe pura, durant el qual l'orant cerca Crist, s'entrega a la voluntat amorosa del Pare i recull el seu ésser sota l'acció de l' Esperit. Santa Teresa de Jesús la defineix com una relació íntima d'amistat, «en la qual enraonem sovint de tu a tu amb qui sabem que ens estima»." (CCIC 571)

"Els Salm són el vèrtex de la pregària en l'Antic Testament: la Paraula de Déu es fa pregària de l'home. Inseparablement personal i comunitària, aquesta pregària, inspirada per l'Esperit Sant, canta les meravelles de Déu en la creació i en la història de la salvació. Crist va pregar amb els Salm i els va dur a compliment. Per això són un element essencial i permanent de la pregària de l'Església, adaptats als homes de tota condició i de tot temps." (CCIC n. 540)

Salm 23. El Senyor és el meu pastor

"El Senyor és el meu Pastor, no em manca res. En verds prats em fa reposar; vers aigües tranquil·les em guia; reconforta la meva ànima, em condueix per senders rectes, per honor del seu Nom. Ni que camini per les valls tenebroses, no tinc por de cap mal, perquè Tu, ets vora meu: la teva vara i el teu bastó m'assosseguen".

Jesús ens explica paràboles

Jesús parlà moltes vegades del Regne del Déu bo i utilitzant paràboles. Les paràboles del gra de mostassa i del llevat, mostren el Regne com una força amagada i misteriosa capaç de fer d'una cosa petita, una de grossa. Es tracta d'una força que no procedeix de l'home, donat que l'home no pot transformar en gran quelcom que és petit.

Amb la vida succeeix també quelcom així. Ens adonem que és un regal, no té el seu origen en nosaltres mateixos sinó que l'hem rebut com un do.

La paràbola del tresor amagat ens adverteix del gran valor del Regne de Déu. Val més que cap altra cosa i qui sacrifica tot el que té per ell n'està molt content.

Aquestes paràboles ens posen en contacte amb l'existència de la vida divina, una força que és al nostre interior però no procedeix de nosaltres. D'on ve aleshores?

Febrer

Jesús inaugurà el Regne de Déu a la terra: Déu és amb nosaltres i amb Ell ha arribat la pau, la justícia, la veritat, la vida, l'amor i la Salvació. En el Parenostre diem: "Vingui a nosaltres el vostre Regne". Demanem a Déu que regni a les nostres ànimes, que el seu regne s'estengui als homes de la terra, i que al final ens doni el regne de la Glòria.

Les paràboles capten l'interès de l'infant i l'ajuden a admirar el misteri de la vida divina i el poder de Déu. Quan el nen entén que una llavor tan petita es converteix en un arbre tan gran es meravella, descobreix el miracle de la vida i s'enamora del do de Déu.

Activitats en família

comentar

Llegeix i comenta les paràboles del Regne de Déu:

El regne dels Cels és com un gra de mostassa que un home prengué i el sembrà en el seu camp; és, sense cap mena de dubte, la més petita de totes les llavors, però quan creix és la més gran de totes les hortalisses, i arriba a fer-se com un arbre, fins al punt que els ocells fan els nius a les seves branques. (Mt 13, 31-32)

Que petita és la llavor! Tanmateix, creix i es fa cada vegada més gran.

Tots som capaços de fer les coses grans ajuntant coses petites, es construeixen cases amb maons, etc. Però ningú pot transformar una cosa petita en una cosa gran, només Déu.

El Regne dels Cels, és semblant al llevat, que una dona prengué i amagà en tres mesures de farina, fins que tot fermentà. (Mt 13, 33).

El Regne dels Cels és com un tresor amagat en un camp que, un home va trobar, l'amagà i, en la seva alegria, va vendre tot el que tenia i el va comprar. (Mt 13,44)

celebrar

Cerca llavors petites i demana-li al teu fill que les enganxi en una cartolina o que les passi d'un pot a un altre amb una cullereta (si és petit). Ensenya-li en què esdevenen les plantes si en tenim cura i les reguem.

Fes pa amb el llevat i recorda al teu fill la paràbola del Regne de Déu.

resar

Resa amb el teu fill abans d'anar-se'n a dormir el primer fragment del Parenostre.

Jesús ens explica paràboles

“La gràcia és un do gratuït que Déu ens dóna per fer-nos participants de la seva vida trinitària i capaços d'obrar per amor seu. S'anomena gràcia habitual, o santificant o deíficant, perquè ens santifica i ens divinilitza. És sobrenatural, perquè depèn totalment de la iniciativa gratuïta de Déu i supera les capacitats de la intel·ligència i de les forces de l'home. Per tant, s'escapa de la nostra experiència.” (CCIC n. 423)

Parenostre, que esteu en el cel,
sigui santificat el vostre Nom;
vingui a nosaltres el vostre Regne.

Recepta de pa amb llevat

Ingredients:

750 gr de farina
1 got d'aigua tèbia
40 gr de llevat pel pa
1 ou
sal
oli d'oliva

Instruccions:

Escalfar el forn fins a 250°. Desfer en un bol el llevat amb l'aigua, afegir-hi l'ou, i la sal. Remenar bé.

Afegir la farina de mica en mica. Pastar durant uns 10' procurant que la massa es desenganxi del bol. Afegir-hi farina si cal. Escampar oli, amb les mans, en una safata. Fer-li la forma al pa. Formar el pa i abrigar-lo amb un drap de cuina o un drap de llana perquè la massa fermenti més de pressa. Deixar reposar 30 ó 45 minuts, si és possible prop d'una font de calor fa que augmenti el doble, com a mínim.

Fer un parell de talls longitudinals a la massa. Abaixar la temperatura del forn a 180° i posar-hi el pa.

Deixar-ho coure durant uns 45 minuts. Quan estigui ros se'l pot tombar.

Jesús ens estima

La mort i resurrecció de Jesús són dos fets inseparables i units en el temps. El misteri pasqual és fet de mort i de vida, i de vida que ve de la mort: Jesús "morí i ressuscità" per a la salvació dels homes (2 Cor. 5, 15). La mort i resurrecció de Jesús és l' instrument de la nostra redempció, l'objecte de la fe que ens salva: "Si tu creus en el teu cor que Déu el va ressuscitar d' entre els morts, seràs salvat." (Rom. 10, 9)

El Diumenge de Pasqua és la gran festa de l'Església. Des d'aquell moment hi ha un Home que ha vençut la mort; una Vida nova ha penetrat des d'aquell moment en tot allò que ha estat creat i és oferta a tots aquells que vulguin unir-se a Crist ressuscitat. A partir d'aleshores els cristians celebren una Pasqua a cada Missa.

Als infants els ajuda a interioritzar i comprendre la Pasqua, conèixer el lloc on succeïren els fets històrics de la mort i resurrecció de Jesús. Es pot començar dient: Entre totes les ciutats de la terra de Jesús, la més important és Jerusalem. Allà hi ressuscità Jesús qui amb la seva mort i resurrecció ens ha donat la Vida eterna.

Març

En acabar d'explicar el darrer sopar podem continuar dient: la mateixa transformació, s'esdevé cada vegada que se celebra la Santa Missa. Després de narrar la mort de Jesús podem afegir-hi: aquest és el moment en què el Bon Pastor dóna la vida per les seves ovelles. Ell mor i salva tots els homes amb el sacrifici de la seva vida. I després de la Resurrecció podem dir: Jesús vencé la mort amb la seva Creu, no només per si mateix, sinó per a tots els homes.

Activitats en família

comentar

Agafa un mapa de Jerusalem i explica-li al teu fill el que narren els Evangelis sobre què va succeir a la primera Pasqua cristiana:

Per celebrar la Pasqua, Jesús fou a Jerusalem amb els seus deixebles. En entrar a la ciutat, muntant un ruquet, el reberen amb cants i rams d'olivera mentre proclamaven: "Hosanna! Beneït qui ve en nom del Senyor!" (Mt 21, 1-11).

Arribà el dia de la festa de la Pasqua i Jesús es reuní amb els apòstols per sopar. "Mentre menjaven, Jesús prengué un pa, pronuncià la benedicció, el partí i el donà tot dient: Preneu, això és el meu Cos. Prenent una copa, pronuncià l'acció de gràcies, la donà i tots en begueren. I els digué: Aquesta és la meva Sang, sang de l' Aliança, vessada per tots." També els digué: "Feu això en el meu memorial" (Lc 22, 19).

El dijous a la nit després del Darrer Sopar, Jesús fou a resar a un lloc tranquil anomenat Hort de les Oliveres. Uns homes l'apressaren i se l'emportaren per matarlo. Fou jutjat injustament i el dividren se l'emportaren a un mont anomenat Calvari,

el clavaren en una creu i morí. Després el posaren en el sepulcre amb una pedra molt gran tapant l'entrada. El diumenge al matí, Maria Magdalena i altres dones foren al sepulcre i veieren que era buit. Un àngel els digué, "Cerqueu Jesús de Natzareth, el crucificat? No és aquí. Ha ressuscitat. (Mc 16, 1-6).

celebrar

Vés amb el teu fill a recollir o comprar una branca de llorer o palma.

Explica-li el que succeí el dia de Rams a Jerusalem.

Guarneix la palma o el llorer i assisteix amb els teus fills el diumenge de Rams a la benedicció de les palmes.

resar

¡Gràcies, Jesús, pel darrer Sopar, signe del teu lliurament per nosaltres!

Jesús, ets més fort que la mort.

Jesús, Tu ets sempre amb nosaltres.

“En el temps establert Jesús decideix pujar a Jerusalem per sofrir la seva passió, morir i ressuscitar. Com a Rei Messies que manifesta la vinguda del Regne, entra a la ciutat muntat en una somera. És acollit pels petits, amb una aclamació que reproduïm en el Sanctus eucarístic: “Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna (salveu-nos)” (Mt 21, 9). La litúrgia de l'Església comença la Setmana Santa amb la celebració d'aquesta entrada a Jerusalem.” (CCIC n. 111)

“El misteri pasqual de Jesús, que abasta la

seva passió, mort, resurrecció i glorificació, es troba al centre de la fe cristiana, perquè el pla salvador de Déu es va realitzar una vegada per sempre amb la mort redemptora del seu Fill, Jesucrist.” (CCIC n. 112)

“La Resurrecció de Crist és la culminació de l'Encarnació. Confirma la divinitat de Crist, com també tot el que Ell va fer i va ensenyar, i realitza totes les promeses divines en favor nostre. A més, el Ressuscitat, vencedor del pecat i de la mort, és el principi de la nostra justificació

i de la nostra Resurrecció: des d'ara ens procura la gràcia de l'adopció filial, que és real participació en la seva vida de Fill unigènit; després, a la fi dels temps, ressuscitarà el nostre cos.” (CCIC n. 131)

“Senyor del cosmos i de la història, Cap de la seva Església, Crist glorificat roman misteriosament a la terra, on el seu regne és ja present com a germen i inici en l'Església. Un dia tornarà gloriós, però no en sabem el temps. Per això vivim en la vigilància, pregant: Veniu, Senyor (Ap 22, 20).” (CCIC n. 133)

El Baptisme

Quantes coses sabem de Jesús! Però, com podem unir-nos a Ell?

Pel Baptisme, Déu Pare ens fa fills seus, amics de Jesús i ens dóna el gran regal de l'Esperit Sant. Naixem de l'aigua i de l'Esperit Sant a una vida nova, la vida dels fills de Déu. S'inicia la nostra vida cristiana i entrem a formar part de l'Església.

Jesús digué sobre el Baptisme: Si un no neix de l'aigua i de l'Esperit, no pot entrar en el Regne de Déu. (Jn 3, 4)

De la mateixa manera que nasquérem en una família i sempre en formarem part portant impresos en la nostra fisonomia uns trets que ens resembren als nostres pares i germans, així, un cop convertits en cristians romandrem com a tals eternament i portarem impresa en nosaltres la imatge de Crist, amb la que fórem marcats en el Baptisme.

La gràcia del Baptisme és una realitat viva que és present i actua en l'infant. És font d'una vida divina abundant, rica i activa. Els nens necessiten la nostra ajuda per adonar-se de l'immens do que hi ha dintre seu. El coneixement dels signes associats al Baptisme els ajuda a descobrir el valor d'aquest "tresor amagat", aquest amor de Jesús que no es pot veure i tocar, que és en el seu interior i que només Déu i els àngels veuen.

Per ajudar el nen a comprendre com actua la gràcia en cadascú, podem dir-li que ens ajuda a estar contents i alegres, a estimar Jesús i els altres, i a entendre cada dia més el misteri de Déu.

Activitats en família

comentar

Explica al teu fill, com va ser el dia del seu bateig, com estàveu contents tots, quins van ser els seus padrins, com fou la celebració, què va fer ell, etc. Busca fotos i ensenya-les-hi:

El vestit que portares era blanc, color de la llum, símbol de la llum de Jesús que ens transforma per dintre, i anàrem tots plegats a l'església.

El pare i la mare demanàrem el teu Baptisme i el sacerdot et va fer la senyal de la creu. Tot seguit juntament amb els padrins diguérem que creiem en la fe de l'Església i el sacerdot abocà aigua sobre el teu cap i digué el teu nom i aquestes paraules: "jo et batejo en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant." Aleshores, a través de l'aigua beneïda, la llum de Jesús vingué a tu.

El sacerdot ens donà una espelma encesa, símbol de la llum de Crist ressuscitat, i ens digué "que el vostre fill, il·luminat per Crist, camini sempre com a fill de la llum".

Aleshores vas rebre el do de l'Esperit Sant, que actua en tu i et transforma d'una manera que només els àngels veuen.

Explica al teu fill: és així com entres a la pleta del Bon Pastor a formar part del Poble de Déu que s'anomena Església; és així com s'encengué en tu una llum enlluernadora, que és la vida divina que ve de Déu, altrament dita "Gràcia".

celebrar

Prepara una petita festa el dia del sant del teu fill. Explica-li per què triàreu aquest nom per a ell i alguna cosa sobre la vida del seu Sant. És un bon moment per recordar-li el seu bateig.

resar

Al matí en llevar-te dóna gràcies a Déu amb el teu fill per haver rebut la llum de Jesús el dia del seu bateig.

Jesús havia promès als seus deixebles: “Jo li demanaré al Pare que us enviï l'Esperit Sant. No us deixaré orfes” (Jn 14, 16-18). Després de la seva Mort i Resurrecció, abans de pujar al Cel, Jesús els digué: “D' aquí uns dies, quan l'Esperit Sant davalli sobre vosaltres, rebreu força per ser els meus testimonis” (Fets Apòstols 1, 5-8)

“L'Esperit Sant edifica, anima i santifica l'Església: l'Esperit d'Amor retorna als batejats la semblança divina perduda a causa del pecat i els fa viure en Crist, de la mateixa Vida de la Trinitat Santa. Els envia a donar testimoni de la Veritat de Crist i els organitza en les seves mútues funcions, per tal que tots donin «el fruit de l'Esperit» (Ga 5, 22).” (CCIC n. 145)

“Rep el nom de Baptisme per raó del ritu central amb el qual se celebra: batejar significa «immergir» en l'aigua. El qui és batejat és immergit en la mort de Crist i ressuscita amb ell com a «nova creatura» (2Co 5, 17). També s'anomena «bany de regeneració i de renovellament en l'Esperit Sant» (Tt 3, 5), i «il·luminació», perquè el batejat esdevé un «fill de la llum» (Ef 5, 8).” (CCIC n. 252)

“Per tal que la gràcia baptismal pugui desenvolupar-se és important l'ajut dels pares. Aquest paper també pertany als padrins, que han de ser creients sòlids, capaços i llestos per ajudar el nou batejat, nen o adult, en el seu camí de la vida cristiana. La seva tasca és la

veritable funció eclesial. Tota la comunitat eclesial participa de la responsabilitat de desenvolupar i guardar la gràcia rebuda en el Baptisme.” (CIC n. 1255)

“El nom és important, perquè Déu coneix cadascú pel seu nom, és a dir, en el seu caràcter únic. Amb el Baptisme, el cristià rep en l'Església el seu nom propi, amb preferència el d'un sant, de manera que aquest ofereix al batejat un model de santedat i li asseguri la seva intercessió davant Déu.” (CCIC n. 264)

La Verge Maria

Entre els cristians, la Verge Maria ocupa un lloc molt important. Els Evangelis ens diuen que Maria es refià totalment de Déu i va fer el que Ell li demanà. Per això obrà en Ella coses meravelloses i és beneïda entre totes les dones.

Déu la trià perquè fos la Mare del seu fill. Ella és la Mare de Déu.

La volgué plena de gràcia des del començament. Ella és la plena de gràcia.

No té pecat. Ella és la Immaculada.

Ara és al Cel en cos i ànima i intercedeix per a tots nosaltres que som els seus fills.

Els nens tenen una sensibilitat especial per captar la figura de Maria, els atrau i commou. Els agrada saber que els té cura des del Cel com

Maig

la seva mare ho fa aquí a la terra i que és dolça i afectuosa amb tots els nens. Els interessa conèixer la seva vida, on vivia, què va fer, com resava.

Tradicionalment, l'Església dedica el mes de maig a Maria, la Mare de Déu. Durant aquest mes és costum mimar d'una manera especial les imatges de la Verge a les esglésies i en moltes parròquies es resa l'oració del mes de Maria. Les famílies cristianes fan el que pertoca també a casa seva, posen flors a les imatges de la Mare de Déu i resen el rosari o algun Ave Maria plegats. Una altra devoció molt arrelada en molts llocs és anar a una ermita o santuari dedicat a la Verge i fer una romeria o aplec.

Activitats en família

comentar

Explica-li al teu fill qui és la Verge Maria: digues-li que vivia en un poblet anomenat Natzareth, que era una nena molt piedosa que estimava molt Déu. Un dia se li aparegué un àngel i li digué:

No temis Maria, perquè has trobat gràcia davant Déu. Concebràs en el teu ventre i infantaràs un fill i li diràs Jesús. Maria contestà a l'àngel: "Aquí teniu l'esclava del Senyor, facis en mi ta paraula." (Lc 1, 30-31. 38)

Explica-li com anà a visitar la seva cosina Isabel en saber que estava esperant un infant i com tornà a cercar Jesús quan s'extravià de petit a Jerusalem.

Digues-li que, com la Verge, nosaltres també volem confiar en Déu i li resem l'Ave Maria perquè l'estimem i li demanem ajuda per seguir essent bons fills seus.

celebrar

Vés amb el teu fill a comprar o a aplegar flors, posa-les en un gerro prop d'una imatge de la Mare de Déu, on tots la veieu i reseu una oració a Maria.

Ensenya al teu fill a enviar petons a la Verge o dir-li coses afectuoses i boniques quan passa prop de la imatge.

Demana-li que faci un dibuix a la Verge i posa-li a la seva habitació al costat del llit.

resar

Ensenya el teu fill a resar a la Mare de Déu: Déu vos salve, Maria, plena sou de gràcia.

Visitar una ermita o santuari de la Verge. Podeu aprofitar per fer una romeria familiar i resar el rosari tots junts.

La Verge Maria

“Déu va escollir gratuïtament Maria des de tota l'eternitat perquè fos la Mare del seu Fill: per tal de dur a terme aquesta missió, fou concebuda immaculada. Això significa que, per la gràcia de Déu i en previsió dels mèrits de Jesucrist, Maria fou preservada del pecat original des de la seva concepció.” (CCIC n. 96)

“Per la gràcia de Déu va restar immune de tot pecat personal durant tota la seva existència. És la plena de gràcia (Lc 1, 28), la tota Santa. Quan l'Àngel li anuncia que

donarà a llum el Fill de l'Altíssim (Lc 1, 32), atorga lliurement el seu consentiment amb l'obediència de la fe (Rm 1, 5). Maria s'ofereix totalment a la Persona i a l'obra del seu Fill Jesús, abraçant amb tota l'ànima la voluntat divina de salvació.” (CCIC n. 97)

“Maria té un únic Fill, Jesús, però en ell la seva maternitat espiritual s'estén a tots els homes que ell ha vingut a salvar. Obedient al costat del nou Adam, Jesucrist, la Verge és la nova Eva, la veritable mare dels vivents, que coopera amb amor de mare

al seu naixement i a la seva formació en l'ordre de la gràcia. Verge i Mare, Maria és la figura de l'Església, la seva més perfecta realització.” (CCIC n. 100)

“L'Església prega a Maria, sobretot amb l'Avemaria, pregària amb què l'Església demana la intercessió de la Mare de Déu. Altres pregàries marianes són el Rosari, l'himne Acatist, la Paràclisis, els himnes i càntics de les diverses tradicions cristianes.” (CCIC n. 563)

La pregària

Quin és el do tan gran que rep un fill amb el Baptisme? Utilitzant una expressió bíblica ho podem anomenar “El Regne de Déu”. És un do tan meravellós que gairebé no ens adonem dels seus efectes en nosaltres; per això, Jesús ho féu objecte dels seus ensenyaments en nombroses paràboles.

En la paràbola de la llavor dels agricultors s’esforça per preparar bé el terreny per sembrar; però un cop sembrat el gra, ja no li pot fer res més, fins al moment de la sega; de manera que el gra es desenvolupa per pròpia força. Jesús expressa així el vigor íntim del creixement del Regne de Déu a la terra, fins al dia de la sega, del judici final.

El Regne de Déu indica l’acció de la gràcia de Déu en cada ànima: Déu opera silenciosament en nosaltres una transformació, fent créixer en el fons de la nostra ànima actituds de fidelitat, de lliurament i d’amor, fins a portar-nos a l’edat “perfecta” (crf Ef 4,

Juny

13). Tot i ser necessari l'esforç de l'home, en definitiva és Déu qui actua "perquè l'Esperit Sant és qui, amb les seves inspiracions, va donant to sobrenatural als nostres pensaments, desitjos i obres. Si som dòcils, la imatge de Crist s'anirà formant cada vegada més en nosaltres i anirem així apropant-nos cada dia més a Déu Pare.

La meditació sobre el significat de la paràbola és un punt de partida ideal per a l'oració de l'infant. El fet de partir de quelcom real, que pot conèixer, veure i tocar capta la seva atenció; i l'existència d'una veritat amagada i misteriosa relacionada amb Déu, suposa un repte que li facilita la contemplació.

Activitats en família

comentar

Explica-li la paràbola al teu fill: El Regne de Déu és semblant a un home que llença la llavor sobre la terra, dormi i vetllí nit i dia, la llavor creix i creix, sense que ell sàpiga com. Perquè la terra produeix fruit tota sola: primer herba, després espiga, i per fi el blat madura a l'espiga. I quan és a punt el fruit, passa la falç de seguida, perquè ha arribat l'hora de segar. (Mc 4, 26-26)

Ajuda'l a meditar sobre el significat de la paràbola amb algunes preguntes: Què hi llençà el camperol a la terra? Què hi fa la llavor a la terra? Què en neix de la llavor? I de l'herba? Què fa el camperol amb l'espiga? Pots fer que quelcom petit esdevingui gran? D'on ve la força que transforma una cosa petita en una de gran?

celebrar

Aprofitar l'estiu per parlar de la bellesa i el misteri que conté la naturalesa. Ajuda'l a veure que tot ve de Déu. Explica al teu fill el cicle de la vida d'un gra de blat: la terra produeix per si sola primer l'herba, després l'espiga, després creixen els grans de blat que omplen l'espiga.

Demana-li que dibuixi el que més li hagi agradat de la paràbola.

resar

Ajuda el teu fill a donar gràcies a Déu per la vida i la naturalesa. Resa amb ell un fragment del Parnostre abans d'anar-se'n a dormir: Facis la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel.

Tots els moments són propicis per a l'oració. Tanmateix, l'Església proposa als fidels certs temps destinats a alimentar l'oració continuada: l'oració del matí i la de la tarda, abans i després dels àpats, l'Eucaristia dominical, el Sant Rosari i les festes de l'any litúrgic.

“La contemplació de les sagrades imatges, unides a la meditació de la paraula de Déu i al cant dels himnes litúrgics, forma part

de l'harmonia dels signes de la celebració perquè el misteri celebrat es gravi a la memòria del cor i s'expressi després en la vida nova dels fidels.” (CIC 1162)

“La voluntat del Pare és que «tots els homes se salvin» (1Tm 2, 4). Per això va venir Jesús: per aconseguir perfectament la Voluntat salvadora del Pare. Preguem Déu Pare que uneixi la nostra voluntat a la del seu Fill, a exemple de Maria Santíssima i

dels Sants. Demanem que el seu disseny benèvol es realitzi plenament a la terra com ja es fa en el cel. És per mitjà de la pregària que podem «discernir la voluntat de Déu» (Rm 12, 2) i obtenir «constància per aconseguir-la» (Hb 10, 36).” (CCIC n. 591)

Gràcies, Senyor, per les famílies del món!

Sense elles no existiria la vida i no podríem créixer.

Gràcies, Senyor per les famílies cristianes!

Elles són com petites esglésies que volen viure segons els teus ensenyaments.

Gràcies, Senyor, per la meva família!

CATECISME de la Conferència Episcopal Espanyola Jesús és el Senyor

© **ImpulsEducació**

Avda. Montserrat Roig, 3
08195 - Sant Cugat del Vallès (Barcelona)
info@impulseducacio.org
www.impulseducacio.org

Autoria: Ana Moreno Salvo

Disseny: Maria Font Marquès

Edició: Cristina Canals Pou

Il·lustracions: Maria Yuling Martorell Moreno

Depósito Legal B 22102-2024

FONTS

Jesús és el Senyor. CATECISME de la Conferència Episcopal Espanyola.
Catecisme de l'Església Catòlica. Compendi (CCIC).
Bíblia de Navarra. Edició Popular. EUNSA
La Bíblia. Una lectura para cada día del año. Ernesto Juliá. Bruño
Yo soy el Buen Pastor. Guía 1. Sofía Cavalletti - Gianna Gobbi.

atrium

impuls
educació